

Lunds Universitet

Institutionen för medier,

kommunikation och journalistik.

RET A23

B- uppsats, 7,5 hp

VT2011

Propaganda i argumenterande krissituationer

Handledare: Niklas Håkansson

Författare: Louise Wachtmeister

Examinator: Per- Anders Borius

Innehållsförteckning

1. Inledning	3
1.1 Syfte.....	3
1.2 Frågeställning.....	4
2. Historik	5
2.1 Kort historik om propagandabegreppet.....	5
2.2 Retorik och propaganda.....	6
3. Teori	8
3.1 Stephen Toulmins argumentationsanalys.....	8
3.2 Bitzers retoriska situation.....	9
3.3 Kriskommunikation i krissituationer.....	9
3.4 Propagandadefinitioner.....	10
4. Metod	13
4.1 Tillvägagångssätt.....	13
4.2 Svårigheter.....	13
4.3 Material.....	13
5. Analys	14
5.1 Den retoriska situationen.....	14
5.2 Krissituationen.....	16
5.3 Argumentationen ur propagandistiskt perspektiv.....	16
6. Avslutning	20
6.1 Diskussion.....	20
6.2 Slutsats.....	20
6.3 Sammanfattning.....	21
7. Referenslista	23

Bilaga 1. Transkribering av intervju mellan Moussa Ibrahim och Lisa Holland

1. Inledning

I det mediasamhälle vi lever i idag finns information överallt runt oss; det är snarare svårare att undvika den än att finna den. Det media sänder ut åt folket är rösterna från journalister som ska vara opartiska, men att finna en helt opartisk journalist är omöjligt. Vi blir konstant påverkade av allt runt om oss och utvecklas tillsammans med andra i den ständiga interaktionen i samhället. I ett demokratiskt land som Sverige är vi vana att kunna lita på vad dagspressen förmedlar till oss, och därmed litar vi också på att den informationen vi får inte är propagandistisk, men så är inte fallet i många andra länder. Den våg av revolutioner som påbörjats i Mellanöstern och Nordafrika nådde Libyen den 15 februari i år, och de efterföljande aktionerna regimen satte in väckte stor uppmärksamhet i resten av världen. Den 17 mars röstade FN:s säkerhetsråd fram en flygförbudszone över landet samt satte in militära trupper från en koalition av länder för att skydda civilbefolkningen. Konflikten i diktaturen Libyen är en krissituation som kantas av propaganda. I början av konflikten talade ledaren Gaddafi själv med medier, vilket ändrades efter FN:s resolution då informationsministern Moussa Ibrahim tog över kontakten med omvärlden (<http://www.bbc.co.uk/news/magazine-12918246>). Det som fångade mitt personliga intresse var främst libyernas osjälviska och orädda kamp för frihet. Med kunskapen om vilken makt språket har blev jag intresserad över hur Libyens regim förde fram sina argument om hur oskyldiga de var när FN, Nato och koalitionen av länder som USA och Frankrike fördömde regimen agerande. Jag blev intresserad av att veta hur informationsminister Moussa Ibrahim lyckas vända kritiska intervjufrågor till ett tillfälle att sprida sin propaganda i utländsk press.

1.1 Syfte

Syftet med denna uppsats är att utifrån Lennart Hellspongs propagandadefinition samt Stephen Toulmins argumentationsanalys analysera en intervju i Sky News med Libyens informationsminister Moussa Ibrahim. Jag vill undersöka den retoriska situationen utifrån Lloyd F. Bitzers' teori, krissituationen samt även analysera hur ministern använder propagandistiska verkansmedel i sina argument. Genom propagandafokuserad argumentationsanalys ska uppsatsen kunna bidra med en närmare förståelse för hur propagandistisk argumentation kan fungera i en intervjusituation.

1.2 Frågeställning

- Hur kan propagandistiska element identifieras ur argumenterande intervju svar?
- Hur påverkar en krisartad retorisk situation argumentationsformerna?

2. Historik

Retoriken som vi känner den kom fram i antikens Grekland. Alla handlingar som syftar till att övertyga någon eller att få någon att byta åsikt är retorik, så även propagandan. Nedan presenteras en kort historik om propagandabegreppet samt kring begreppen retorik och propaganda.

2.1 Kort historik om propagandabegreppet

Propagandabegreppet användes i nutidens bemärkelse oss veterligen första gången år 1662 när påve Gregorius XV upprättade en propagerande sammanslutning för det romerska katolska tron. Propagandans etymologi är ur latinets ”att så” eller ”att propagera”, vilket innebar att prästerna utan våld skulle få människor att ty sig till den katolska tron. Ur detta kom betydelsen propaganda att handla om just hur och med vilka tekniker man skulle få andra att förändra sina åsikter, vilket även är hur propagandabegreppet ses idag (Hast:19). Propagandan har haft en större betydelse i den katolska delen av världen än resten, och större betydelse för katoliker än för protestanter, då den katolska kyrkan använde propaganda mer utbredd än vad den protestantiska kyrkan gjorde. Den typiska propagandan under det första världskriget handlade om att baktala motståndarna så till den milda grad att man talade om massakrer, blodbad och tortyr. Man kunde bevisa fragment av dessa påståenden, vilket gjorde att allmänheten inte såg anledning till att misstänka annat och propagandan hade då lyckats, falsk information spreds som en löpeld och propagandans makt kunde bevisas. Nu kunde man tack vare massmedia, reklam och PR sprida propaganda fritt, och den fick också större betydelse än någonsin förr.(Ibid: 20). Nu insåg man även att propaganda förknippades med krig och elände, och ville därför inte använda just ordet propaganda. Det var bara regimer och diktaturer som Sovjetunionen och Tyskland som använde sig av begreppet, varför länderna även kom att förknippas med propaganda senare. Hitler använde sig otroligt framgångsrikt av propaganda och hans regler gick ut på att använda sig av känslor, pathos, eftersom idéerna alltid väjer för känslorna (Ibid:21). ”Den moderna propagandans historia är därför intimt förknippad till masskulturens framväxt” (Ibid:23). I dagens krig är propagandakriget det vi känner till, vilket är en naturlig följd av masskulturen då nyheterna kan förmedla bilder och videoklipp på lidande barn, kvinnor och sårade soldater. Det är sättet propaganda används idag, för att få allmänheten att bestämma vem som är god och vem som är ond är en del av det moderna propagandakriget (Ibid).

”Manipulation och lögner har varit en basingrediens i krigsföringen i alla tider” (Mral 2004: 11). Anders Johansson från Försvarshögskolan har kommenterat situationen i Libyen: ”Det råder ett klassiskt propagandakrig”(http://www.svd.se/nyheter/utrikes/klassiskt.propagandakrig-i-libyen_6030921.svd). I krig idag handlar det inte bara om att vinna med våld, utan att även vinna det muntliga kriget.

2.2 Retorik och propaganda

Platon motsatte sig den klassiska retoriken, då han ansåg att retoriken sökte efter makt och inte sanning. Han tyckte även att makten skulle tillhöra en elit, som skulle söka sanningen utan någon inblandning från allmänheten. Alltså menade Platon att retoriken inte är något som tillhör alla, utan den är få förunnad och det är dessa visa män som kan söka sanningen som ska styra staten (Hellspång:22,23). Retorik ska handla om *vir bonus*- en god man som talar väl (Karlberg, Mral 1998:10). Retorik handlar alltså inte om att övertala någon, som är en utbredd fördom hos vissa fortfarande idag, utan om konsten att finna det som i varje tillfälle är bäst lämpat för att övertyga i Aristoteles’, Platons lärjunges, mening. Att retoriken skulle tillåta små vita lögner här och var för att komma fram till det bäst lämpade är helt oacceptabelt, ”retoriken aldrig kan tillåta att man ljuger för att få anslutning till sin ståndpunkt”(Pontoppidan:15). Då Aristoteles definierade retoriken som en konst, skulle man bryta mot konsten om man ljög (Ibid:16). Som Peter Ström-Soeberg menar; propagandisten talar till, den äkta retorikern talar med. Retoriken dras med samma problem som mycket annat; inget gott som inte för något ont med sig. Propaganda är det sättet retoriken kan utnyttjas för fel ändamål, nämligen att övertala en publik som inte ser möjligheten att själv välja den ståndpunkt som passar bäst.

(http://www.retorikforlaget.se/rm/pdf/RM14_Propaganda.pdf).

Retoriken som ses som god man som talar väl ses som demokratins hjärtesmycke och fungerar därför inte på samma sätt i en demokrati som i en diktatur som Libyen. Därför är även Västvärldens medier snabba med att påpeka ordet propaganda och inte retorik i tal och situationer där skillnaden kanske är hårfin. Diktaturer har setts som propagandans hemmaplan där demokratier ses som retorikens hemmaplan, vilket ter sig naturligt. Detta då i en regim som Gaddafis, har folket inte kunnat uttrycka sina åsikter fritt eftersom det inte råder yttrandefrihet (http://www.svd.se/nyheter/utrikes/klassiskt.propagandakrig-i-libyen_6030921.svd). Ett liv i en diktatur innebär fysisk och psykisk fångenskap, åsikter som inte följer diktaturen får inte yttras.

Det gömmer sig propagandistiska medel i samhället, som statyer och affischer där ledaren hyllas som en gud (Möijer:58).

Propagandan sker från båda läger, från Väst mot Libyen men även från Libyen mot Väst. I medier talas det om Gaddafis propaganda, dels för att stärka sammanhållningen inom Libyen men också för att få Västvärlden att tro att FN kanske har överdrivit. Som Hellspong skriver ”I båda fallen är propagandan inriktad på att hålla samman och stärka den egna gruppen och att splittra och försvaga motståndarnas led” (Hellspong: 263). Detta innebär att FN och Nato likväl som Gaddafis Libyen för propaganda mot det egna lägret, oavsett vad syftet är. Som Jörg Lehman talar om är propaganda något som handlar om en dikotomi mellan den goda och positiva självbilden mot den negativa och onda fiendebilden (Hast: 4). Den franska försvarsmakten är en aktör som skickar bilder till olika nyhetsstationer världen för att visa upp en annan bild av situationen är den från Libyens officiella kanaler. Båda lägren i en situation som denna väljer vilka bilder som ska visas och vilka som läggs undan, alla bilder är äkta men tagna ur ett sammanhang, ett urval har gjorts. (http://www.svd.se/nyheter/utrikes/klassiskt.propagandakrig-i-libyen_6030921.svd).

3. Teori

I detta avsnitt kommer de olika teoretiska utgångspunkterna att presenteras. Detta för att tydliggöra ur vilka perspektiv analysen genomförts.

3.1 Stephen Toulmins argumentationsanalys

Stephen Toulmin var en engelsk filosof och logiker som 1958 presenterade sin argumentationsmodell, vilken är en sammanslagning och vidareutveckling av syllogismen och enthymemet. Modellen har sex element, varav tre är obligatoriska och tre är fakultativa, alltså valfria. Modellen visar argumentet, beståndsdelarna och hur de fungerar i relation med varandra. Grundmodellen kallas den del med de tre obligatoriska elementen, vilka är *påstående*, *grund* samt *garanten*. Påståendet är sändarens, eller talarens, synpunkt som denne vill att mottagaren eller publiken ska acceptera. Grunden är det omedelbara stödet för påståendet, och detta är även mer accepterbart än påståendet. Garanten är vad som implicit förbinder påståendet och grunden på så vis att publiken kan acceptera påståendet med grunden som utgångspunkt.

Grundmodellen: Argument

Grund→Påstående

|

Garant

Den utvidgade modellen används inte alltid, då de tre fakultativa elementen *styrkemarkör*, *villkor* samt *understöd* inte alltid finns. Styrkemarkören indikerar hur starkt påståendet är och garantens styrka i argumentet. Ofta finns styrkemarkören inom påståendet i form av ”nödvändigtvis” eller ”kanske”. Elementet villkor innebär att se till när påståendet inte gäller, att föregripa eventuella motsättningar, då det innehåller undantag. Understödet ger konkret bevisföring när det finns tvivel om garanten, det handlar om att stärka det generella i garanten med något konkret.

Utvidgad modell: Argument

Grund → Styrkemarkör → Påstående

|

|

Garant

Villkor

|

Understöd

När vi utgår från påståendet i argumentmodellen vill vi ha svar på frågor kring realitet – den konstaterande fasen, kring identifiering – den definierande fasen, kring värdering – den evaluerande fasen samt kring handling – den advokerande fasen (Jorgensen & Onsberg: 15 ff).

3.2 Lloyd F. Bitzers retoriska situation

Lloyd F. Bitzer menar att en retorisk situation är något som uppstår när det finns ett starkt behov av att förmedla information. Detta behov kan uppstå när det finns exempelvis en krissituation och situationen kräver att någon säger något, vilket innebär att denna kommunikation alltid är situationsbunden. Kommunikationen som framkommer är alltså en respons på en viss specifik situation. Denna situation bestäms inte av talarens intentioner, tvärtom bestäms talarens grundval av påverkansmedel av situationen. För att en retorisk situation ska kunna identifieras krävs tre element; *exigence*, *audience* samt *constraints*. *Exigence* är det påträngande problem som tvingar fram handling, som exempelvis konflikten i Libyen. *Audience* är den publik som talaren vänder sig mot för att påverka, och en publik krävs för att nå målet. *Constraints* är det slutliga elementet som är de tvingande omständigheterna som på något sätt kan påverka hur informationens resultat ter sig. Det kan handla om attityder, intressen, motiv, och hit hör även talarens personliga karaktär, stil samt logiska bevismedel (Bitzer :9- 17).

3.3 Kriskommunikation i krissituation

Enligt Mral (2008) är alla krissituationer retoriska situationer där det är av största vikt att finna strategier för hur man ska meddela allmänheten om vad som händer, på vilket sätt samt att få fram all nödvändig information på ett rationellt och förtroendeingivande sätt. Det krävs alltså

handling och information. Ett problem i en krissituation för ledningen kan vara att fatta beslut som handlar om det bästa för samhället men där meningsskiljaktigheter ligger som grund.

I Rhetorica Scandinavia nummer 46 skriver Anders Sigrell i inledningstexten om kriskommunikation. Han nämner hur kriskommunikation karaktäriseras av osäkerhet då det som är känt för en person ifrågasätts och rubbas (Sigrell: 37). När saker händer vi inte är vana vid kan situationer missbedömas, tolkas och vidarebefordras felaktigt på ett sätt som gör att de missuppfattas. Det som nu sker i Libyen är av allra högsta grad en krissituation där landet och invånarna har gjort revolt och nu är det alltså en situation som är osäker och det man är van vid ifrågasätts, precis som Sigrell nämner. Människor har ett behov att veta vad som händer i en krissituation, och förstå varför saker och ting händer, och vem som har orsakat oroligheterna. I krissituationen i Libyen pågår propaganda, och ett vanligt verkansmedel är då att använda sig av en syndabock, vilket i detta specifika fall blir FN och Nato. ”Genom att utse syndabocker stärks den egna identiteten, man har någon att skylla på, någon är ansvarig” (Mral 2008, nr 46). En krissituation kräver alltså att ledarna tar över och förmedlar den informationen befolkningen behöver och vill ha. Mral nämner att hotade värderingar, världsbilder, identiteter samt auktoriteter ofta är grunder för en situation som blir en krissituation (Ibid).

3.4 Propagandadefinitioner

Propaganda är en manipulativ och ensidig retorik som inte tar någon hänsyn till motargument. (Hellspång:263). Detta påstående stärker Mral då hon definierar propaganda som ”aktiv åsiktpåverkan” (Mral 2004:12). Som det svårdefinierade ord propaganda är kan det även förklaras som en kollektiv manipulation där olika former av symboler används för att medvetet påverka massans åsikter. Att användningen av känslorargument i propaganda är viktigare än några logiska argument är något exempelvis Hitler förstod och följaktligen använde sig av (Cull, Culbert & Welch: 318). Propaganda avser att skapa en negativ eller positiv bild av någon eller något men i första hand svartmålar propaganda genom att ta fram de negativa aspekterna av det man vill framföra en negativ bild av. En propagandist använder sina starkaste argument till fördel för sig själv och påpekar det svagaste hos motståndaren. Man erbjuder inte heller en djupare argumentation av ämnet, utan håller sig på en enkel och lättförstådd nivå (Möijer:14-15).

Många bra och målände definitioner av propaganda till trots har jag valt att använda mig av Hellspongs definition av propaganda. Hellspongs definition bjuder på fyra punkter där målen för propaganda är följande: ”1. ge ett enkelt svar på en kanske svår fråga 2: ladda svaret med kraft 3: göra svaret lätt att uppfatta och minnas 4: skydda svaret mot skäl för tvivel”(Hellspong:264). För att lyckas med målet används följande fyra medel för att nå fram med målen i propagandan; *förstärkning, förenkling, förtätning och förklädnad* (Ibid). Dessa fyra medel används genom olika metoder för att bli det ultimata propagerande budskapet åt en publik, i detta specifika fall, befolkningen i Libyen och allmänheten utanför. Förenkling används när man i en krissituation som den i Libyen, finner en situation som är ansträngande både mentalt och känslomässig. Då förenklar den som propagerar för att de tänkta budskapen blir lätta för alla att förstå (Ibid:265). Exempel på förenkling kan vara fokusering, då aktören föredrar ett visst perspektiv på en fråga och talar utifrån detta perspektiv. Valet av perspektiv kan vara avgörande för hur frågan ser ut utifrån och hur andra uppfattar det som sker. Genom att använda sig av selektion framhäver man det som passar just för det perspektiv man valt och väljer därmed att tona ner andra delar av perspektivet, man väljer med andra ord ut det mest lämpliga ur det man tidigare fokuserat på (Ibid:265, 266). När fokusering och selektion har skett inom förenklingen kan man använda slutenhet för att skapa ett slutet mönster som inte inbjuder till vidare ifrågasättningar eller misstankar, då man inte lämnar några lösa trådar eftersom det finns ett svar på varje fråga (Ibid:267). Det sista steget i en förenkling är att den propagerande talaren polariserar sig själv och sina anhängare mot resten, som då ses som onda i en form av motsatspar, ond – god, dem – vi (Ibid:268).

Förstärkning innebär att använda sig av olika metoder för att få publikens känslor och viljor att påverkas. Genom dessa metoder blir det svårare för publiken att skydda sig mot påverkan. Emfas är en förstärkningsmetod som innebär att betona någon specifik tanke eller ett viktigt argument. Emfasen ges ofta sitt utrymme genom slagord eller högljudda utrop. Kategoriskhet är en del av förstärkningen, där talaren är kategorisk och låter helt säker på sina uttalanden. Att alltid låta som om det inte finns skäl för tvivel eller att argument och bevis för sin sak är onödigt är vanligt hos den kategoriske propagandisten. Att konkretisera hör även det till förstärkningen, och det är känsloladdat. Känsloladdningen är den viktigaste delen i propagandans förstärkning, och det innebär att publiken ska tappa objektiviteten och bli berörd. Som redan nämnt vill talaren få

publiken att se saken ur talarens perspektiv, genom vilket värdeord i känsloladdningen bidrar till. (Ibid:270-273).

Propagandisten måste kunna få fram ett budskap på kort tid men också få fram det väsentliga. Genom att förtäta kan talaren underlätta publikens uppfattning av budskapet och göra det lättare att minnas. Pressuppositionen lämnar bitar i talet som ger entymem vilka är för åhörarna att själva reda ut. Publiken får alltså bitar av olika tankar att lappa ihop, vilket gör att talaren inte behöver redogöra för en hel tankekedja. Konnotation är något propagandisten använder sig av för att avsiktligt manipulativt använda uttryck som har en ensidig betydelse som tjänar propagandistens syften. Exempel på detta är hur Moussa Ibrahim använder sig av begreppet ledare om Gaddafis roll i Libyen, och inte diktator. Propagandisten använder sig alltså av en metod som säger mycket mer än själva uttrycket i sig, en liten sak man nämner kan stå för en större helhet. Syntesen sätter samman två begrepp för att skapa ett helt nytt gemensamt uttryck för dessa och tar då bort den logiska slutledningen mellan begreppen. (Ibid:273-278).

Förklädnad inom propaganda innebär att propagandisten använder sig av metoder för att framställa något som är obekvämt på ett maskerat och kamouflerat sätt när det inte kan döljas. Att direkt ljuga är en slags förklädnad, och ofta sker sådana lögner på ett sätt att det är svårt att finna bevis för motsatsen. Att föra någon bakom ljuset medvetet är i detta fall även det en lögn. Att tala på ett mångtydigt, ospecificerat och vagt sätt är obestämt och därmed kan propagandisten värja sig mot anklagelser om lögn, då talaren inte bokstavligen uttalat vissa saker, bara antytt dem. För att vidare undvika obekväma sanningar kan talaren välja att inte tala om konkreta och avslöjande detaljer, att alltså vara abstrakt i sitt tal. (Ibid 278 – 281).

4. Metod

I avsnittet som följer motiveras tillvägagångssätt, svårigheter nämns, samt sker även redogörande av material.

4.1 Tillvägagångssätt

Jag valde att använda mig av Toulmins argumentationsanalys för att se hur informationsminister Moussa Ibrahim lägger upp sina argument för att på bästa sätt nå anslutning till sin publik. Ur propagandistisk synvinkel är detta viktigt eftersom han måste föra fram argument som till synes är starka och hållbara trots att de kanske inte är det. Eftersom vi vet att en av propagandans metoder är att i varje tillfälle verka helt säker på sin sak och aldrig tvivla kan vi genom en djupare analys av argumenten finna möjliga svagheter. Argument måste förstås i sin kontext, varför jag har valt att även titta närmare på den retoriska situationen och även krissituationer och kommunikation i dessa.

4.2 Svårigheter

Då jag har valt att använda mig av en specifik artefakt kommer undersökningen inte ge en heltäckande generell bild, men den kan ge en fingervisning inom ämnet. Det är också svårt att vara helt objektiv i en sådan undersökning, då det inte finns någon som är helt objektiv. Som jag nämnde innan figurerar propaganda från båda läger, dock har jag i denna analys valt att inte ta upp detta, utan fokusera på propagandan från regimen i Libyen.

4.3 Material

Artefakten är från Sky News och finns tillgänglig på deras hemsida. Jag har transkriberat den, och den ligger som bilaga. Utöver intervjun har artiklar på internet, i Rhetorica Scandinavica och Retorikmagasinet samt tryckt litteratur använts som hjälpmedel för analysen.

5. Analys

Nedan analyseras den retoriska situationen i Libyen med hjälp av Bitzers' teori, därefter krissituationen i landet, och slutligen analyseras Ibrahims' argumentationer utifrån ett propagandistiskt perspektiv.

5. 1. Den retoriska situationen

Som tidigare nämnt i teoriavsnittet kan en retorisk situation uppkomma när det finns ett behov för vidarebefordring och spridning av information. Läget i Libyen är en sådan retorisk situation där det behövs spridning av information till omvärlden och den libyska befolkningen, eftersom det är ett läge där både rättfärdigande och försvar krävs från regimen. De kulturella värderingarna sätts på spel och diktaturen behöver stärka den svajande gemenskapen i samhället som uppkommit av protesterna. Den libyska identiteten är i nuläget ifrågasatt, både inom landet och av omvärlden. Som Mral (2008) menar är varje krissituation en retorisk situation, så även denna. I en diktatur som Libyen med det instabila politiska läge som råder, skapas den retoriska situationen genom att landet måste få fram en talesman som talar till folket och till omvärlden och ger svar på frågor och ger ut den övriga informationen som krävs. På grund av att landet är en diktatur utan opartiska nyhetskällor och bristen på yttrandefrihet är det av största vikt att landet visar en enad front och ger ett samlat uttryck för utomstående. När Ibrahim som informationsminister tar ansvaret för detta blir han även ansiktet utåt och därför identifieras han också med problemet. Den specifika intervju jag använt mig av visar att Ibrahim måste hitta en lämplig strategi för att lugna läget som nu är krisartat, och strategin blir i detta fall propaganda med alla dess verkansmedel.

Exigence, det påtvingande problemet, uppstår ur FN:s och Natos ingripande i det som tidigt i skedet sågs som en inrikesfråga för Libyen, och omvärldens behov av att veta vad som försiggår i landet. Landets ledare Muammar Gaddafi och även Ibrahim själv har kommenterat situationen genom att hävda att det är den beväpnade milisen och koalitionen av länder ledda av FN och Nato som dödar de civila, när koalitionen anledning till ingripandet var att skydda de civila från regimen. Det uppstår en problematik när journalister från utländska medier tvärtom hävdar att det är diktaturledd militär dödar de civila. Det råder alltså en konflikt i huruvida Libyens informationsminister kan påstå motsatsen av utländska journalisters iakttagelser när vi vet att

uttalandena kommer från en talesman från en diktatur där yttrandefrihet inte råder. Situationens exigence innehåller därmed den brådskande faktorn från Libyens sida att visa att landet är en enad nation under Gaddafi samt att det enda dödandet som sker är från den beväpnade milisen och de av FN och Nato utsända styrkorna. Ibrahim måste ta platsen i medier och kommentera vad som händer, för att till varje pris skydda Libyen och sig själv genom att vara öppen försöker han bevisa att Libyen inte har något att dölja. Detta stärker trovärdigheten hos honom, och ger publiken mindre skäl att tvivla på hans ord i intervjuer.

Situationens *audience*, publik, är primärt omvärlden då han i intervjun talar han direkt till den brittiska regeringen och det brittiska folket. Faktumet att konflikten i Libyen är så uppmärksammas gör att Ibrahim förmodligen förstår att vad han säger i en intervju kommer ses av så många fler än bara det brittiska folket. Situationen kräver att Ibrahim försvarar och rättfärdigar Libyens handlingar, vilket han också gör i intervjun. Detta gör att publiken är världen med tyngd på länderna i koalitionen som har satt in militära åtgärder. Med andra ord vänder sig Ibrahim primärt mot England, medier, koalitionen samt resten av omvärlden för att få koalitionen att lämna Libyen ifred.

Vad som kan ses utgöra situationens *constraints*, tvingande omständigheter, är även det internationella mediernas och omvärldens syn på situationen. Mediernas roll som övervakare och förmedlare av situationen gör att Ibrahim måste ändra den synen för att resten av världen ska ändra sig i frågan. Genom att direkt tala med en journalist i intervjuform kan distansen mellan Libyens diktatur och därmed Ibrahim själv, och mediernas tolkningar av vad som sägs minska. Ibrahim använder journalistens förnamn, Lisa, vilket gör att intervjun får skenet av att vara ett privat samtal. Detta är troligen en medveten metod från Ibrahims håll för att dämpa intervjukänslan och på så sätt ge ett mer avslappnat intryck och en bild av att han eller Libyen inte har något att dölja. Att han själv står och låter sig bli intervjuad kan vara en strategi för att få ut sina egna ord till omvärlden utan medias mellanhand, då man kan undvika missförstånd och felskrivningar på detta sätt. Om Ibrahim kan få medier att ge en fördelaktig bild av situationen från Libyens sida istället för de rapporter som nu kommer ut angående brott mot mänskligheten och propaganda, kan omvärlden kräva att koalitionen backar och låter Libyen sköta sitt. Ibrahim med sin klanderfria engelska, sina avslappnade västerländska kläder och sina femton år som

Londonbo förmedlar också ett budskap om att Libyen är ett land med omvärldskunskap som anser att beskyllningarna mot dem är bisarra.

5. 2. Krissituationen

Som vi sett innan är alla krissituationer retoriska situationer, så även denna. Situationen i Libyen är en sådan där de gemensamma värdena rubbas, disciplinen på folket har fallit ur diktaturens händer likväl som kontrollen över landet och luftrummet. Diktaturen behöver strategier för att återfå kontrollen över både land, befolkningen och luftrum, och använder Ibrahim att representera landet utåt. Det är att anta att diktaturen vet att det krävs drastiska metoder för omvärlden att ändra uppfattning, då specifikt mediers uppfattning. ”Krisledning kan alltid utgå ifrån att medier är principiellt skeptiskt inställda till politikernas och tjänstemäns agerande, och gärna förstärker ett eventuellt negativt intryck.” (Mral 2008 nr 46). Diktaturens syfte med kontakten med medier är att skapa ett förtroende och att ändra inställningen till en positiv kurva, vilket även är kriskommunikationens primära syfte. Att göra detta är en enorm utmaning där Ibrahim använder propagandistiska argument för att åstadkomma effekt. Han påpekar att Gaddafi är älskad av miljoner och att han behövs för att hålla samman landet i förändringens tider. Ibrahim håller minen genom alla obekväma frågor och tvekar aldrig på svaren. För ett land i kris är Ibrahim det perfekta ansiktet utåt, han utstrålar lugn och beslutsamhet och talar om det enade Libyen.

5.3 Argumentationen ur propagandistiskt perspektiv

De argument som tagits fram för analys är i vissa fall implicita och i vissa fall explicita. Detta gör då att analysen och tolkningen av dessa bli beroende av tolkarens personliga åsikter, även om detta undviks i största mån. Olika tolkningar ger olika urskiljda argument, detta är en tolkning.

Argument 1

P)- Den beväpnade milisen dödar civila Libyer.

G)- Den kriminella milisen har ockuperat våra städer med tung beväpning.

Ga)- Milisens ockupationer leder till dödandet av Libyens civila.

S)- Mycket säkert.

Argumentet visar att Ibrahim i den krissituation som nu råder, försöker stärka bilden av libysk gemenskap genom att mena att milisen är det onda i landet som dödar oskyldiga civila.

Argumentet låter publiken veta att det är milisen som dödar de civila, men ger inget svar på om diktaturen skadar eller dödar någon ur milisen. Detta är en del av argumentet där Ibrahim har använt sig av fokusering för att rikta in publikens uppmärksamhet på vem som skadar de civila och inte om milisen skadas eller dödas av diktaturen. Krissituationen kräver att Ibrahim talar rationellt vilket man får intrycket av att han gör då de oskyldiga civila tas upp. Milisen blir syndabocken för oroligheterna i Libyen, det är milisen som dödar civila och ockuperar städerna med tunga vapen. Som under hela intervjun spelar Ibrahim i detta argument mycket på förstärkning med hjälp av känsloladdningar, konkretion, kategoriskhet och emfas. Genom att tala om fienden som dödar de oskyldiga använder han sig av publikens känslloppell för att implicit rättfärdiga diktaturens ingripande hos milisen. Implicit försöker han också få koalitionen till att sluta skydda milisen och att byta till diktaturens sida, eftersom han menar att det inte är diktaturen som dödar någon. Argumentets påstående är ett svar på den konstaterande fasen, då det rör sig om en tvist kring fakta om vem som är skyldig till dödandet av de oskyldiga civila Libyerna. Argumentet är ett orsaksargument eftersom garanten innehåller en bestämmelse om antingen grunden eller påståendet resulterar i eller medför den andra. Det råder alltså en följdverkan mellan påståendet och grunden, vilket gör detta till ett orsaksargument.

Argument 2

P)- Koalitionen sprider skräck och terror runt oss, runt våra barn och familjer.

G)- Faran mot det libyska folket kommer nu i natthimlen i form av raketer från koalitionen och inte från diktaturen.

Ga)- Folket i Libyen är rädda för koalitionen utländska trupper.

Ibrahims argumentation utgår från några av de huvudpoänger han väljer att ständigt återkomma till under intervjun. I argumentationen ovan visas att Ibrahim väljer att fokusera på en synvinkel där han ställer sig oförstående till koalitionen beslut att gå in i Libyen för att skydda civilbefolkningen från diktaturen. Han använder sig i denna argumentation av att selektera sin information och framhäva den informationen som är fördelaktig för Libyen, som att det är de fredsbevarande trupperna som sprider skräcken, inte diktaturen. I detta specifika argument spelar

han på alla verkansmedlen inom förstärkning genom att appellera till känslor, inte visa någon tvekan inför sina argument, han är konkret i sin målande bild av raketer i natten, och betonar hur koalitionen skrämmer oskyldiga barn. Genom denna polarisering målar han upp bilden av att koalitionen bara sprider skräck, han tar inte upp att det finns en möjlighet att det finns invånare som känner sig trygga av att koalitionen har kommit till undsättning. Argumentets påstående ligger i den definierande fasen i form av en övertalningsdefinition. Eftersom Ibrahim talar om skräck och terror uttrycker han också sin subjektiva personliga åsikt och som talesman för Libyen innebär hans personliga åsikt också diktaturens åsikt. Eftersom detta argument används i en dialogform fungerar det, då journalisten inte syftar till att motbevisa argumentet. Hade detta varit fallet hade argumentet fallit eftersom mottagarens syn på argumentet inte är detsamma som Ibrahims. Garanten blir i argumentet ett klassifikationsargument, för som typiskt för denna typ är att garanten inte ger mycket mer information än vad påståendet redan gjort. Detta är typiskt för propaganda, då information ges utan att vara djupgående när den till synes tycks vara det. Som tidigare nämnt spelar argumentet på känslor när han talar om rädda invånare på grund av koalitionens ingripande som är till för att sprida trygghet. Nog får det sägas om argumentationen att Ibrahim lyckas förmedla sitt budskap effektivt utan att behöva ha fler belegg för sitt påstående.

Argument 3

P)- Ni anklagar oss felaktigt för brott, fördömer oss, och straffar oss.

G)- Vi är oskyldigt dömda eftersom ni inte har undersökt fakta.

Ga)- Om inga bevis finns för påståendena är anklagelserna felaktiga.

U)- Det är fel att döma oskyldigt i vilket rättsväsende som helst.

S)- Helt säkert.

V)- Eftersom vi inte har sagt nej till någon att komma hit finns det ingen som kan stärka misstankarna om att vi har gjort fel.

Argumentet tolkas som att Ibrahim ber omvärlden att dra sig ut ur Libyen, eftersom inga bevis kan ges för att något brott har begåtts. Även i detta argument använder Ibrahim sig av

förstärkning, han talar om hur Libyen har blivit oskyldigt dömda, vilket är fel i vilket rättsväsende som helst. På detta sätt stärker han känslan hos samhörighet hos libyer vilket alltid är viktigt i en krissituation, och han gör det genom att be någon visa på hur regimen har gjort fel, vilket inte görs. Argumentet väcker en medkänsla, och han ger ett tveklöst övertygande intryck av att de inte har begått något fel. Slutenheten i argumentet visar att han är förberedd på möjliga motangrepp och att han ger sina argument som ett sammanhängande mönster utan risk för tvivel. Denna polarisering rymmer känsloladdningar och överdrifter i språksammanhanget, allt enligt propagandans regelbok. Genom att tala om orättvisan de demokratiska länderna har utsatt regimen för framställer Ibrahim koalitionen som hänsynslösa barbarer som bombar ett oskyldigt land utan belägg. Argumentet är ett konstaterande från Ibrahims sida där han anser att omvärldens ingripande är ett straffande som sker mot Libyen baserat på lösa grunder utan bevis. Han definierar alltså ingripandet som ett straff när det tveklöst hade formulerats annorlunda från koalitionen sida. Eftersom journalisten inte ifrågasätter påståendet utan går vidare med ett annat ämne behöver de inte komma överens om frågan i den konstaterande fasen, vilket hade behövts vid en fortsättning på samma ämne. Argumentet är ett jämförelseargument eftersom garanten innehåller de gemensamma drag och likheter som finns hos påståendet och grunden.

---

6. Avslutning

6.1 Diskussion

Analysen syftade till att undersöka hur den retoriska krissituationen kan påverka propagandistiska argumentationsval i en specifik intervjusituation. Som nämnt i metoddelen använde jag mig av en specifik artefakt vilket gör att analysen är bunden till just den retoriska situationen. Dock anser jag att generella slutsatser kan dras från analysen, där man kan se hur en pressad situation kan bidra till propaganda i en argumentation baserad på en intervju. Slutsatser kan nog dras till andra liknande exempel, dock måste hänsyn alltid tas till den retoriska situationen då man inte kan använda argumentationsanalysen i en kontextlös situation på samma sätt. En jämförelse med liknande intervjuer hade varit intressant för vidare forskning, för att avgöra om Ibrahims val och metoder kan sättas in i ett mer generellt perspektiv.

Som jag nämnt tidigare finns det otroligt många definitioner av propaganda, även om de liknar varandra är de alla olika. Jag har valt att inte gå in djupare på begrepp som ethos, pathos, logos, kairos med flera, dock nämns dessa implicit i texten vid flertalet ställen. De teoretiska utgångspunkter som användes har dock varit mer än tillräckliga för att ge en allomfattande bild av användandet av propagandistiska verkansmedel i en intervjusituation i en retorisk krissituation.

Analysen kan alltså ge en djupare förståelse för hur propagandan verkansmedel kan gömma sig i en vanlig intervju, och också hur den pressade krissituationen bidrar till detta. Då analysen bygger på en intervju och det endast finns tre argumentationsmodeller analyserade finns en möjlighet för kritik mot detta. Dock ger analysen ett bredare kunnande om propaganda i krisbelagda retoriska situationer och hur argumenten läggs upp än vad som fanns tidigare

6.2 Slutsats

Ibrahim använde sig av samtliga fyra mål av ett propagandistiskt tal, vilka han dolde i sina argument. Han ger en bild av Libyen som offer för fienden FN och Natos militära åtgärder, de blir på det sättet syndabocken i hela händelsen och likställs då implicit med milisen. På detta sätt

förenklar han också genom polarisering så att både koalitionen och milisen är fienden, Ibrahim framställer det som att det är diktaturens Libyen mot världen. Som krissituationen kräver blir han regimens ansikte som ger information om händelserna i landet till omvärlden likväl som till Libyens befolkning. Eftersom det rör sig om en krissituation där man är osäker på händelseförloppet, vem man ska lita på och vilken information man ska lita på, gör Ibrahim sig mycket bra i västerländska medier. Hans språk, klädsel och oförståelse till koalitionen ingripande, i samverkan med hans skickliga propagandistiska argument gör att Ibrahim ger ett intryck av en tillitsfull man.

Intervjuformen måste ses som en passande form att använda sig av propagandistiska verkansmedel i argumentationsform, då ämnet byts konstant och Ibrahim inte behöver ge en mer grundläggande argumentation för sina påståenden. Journalisten måste flertalet gånger fråga Ibrahim frågan igen då han ofta glider in på saker som är fördelar för Libyen och ger en negativ syn på koalitionen och milisen. Han använder sig av en lista på 48 namn för att bevisa att dessa dog till följd av koalitionen bombningar av militära mål, och detta är fakta som inte kan bevisas av oberoende aktörer. I en diktatur finns alltid möjligheten att människor tvingas säga det ena och det andra, och därför kan man inte veta säkert att den information Ibrahim ger ut är sann.

6.3 Sammanfattning

Resultatet av analysen visar att den retoriska situationens exigence frambringades av den senaste tidens händelser i Libyen vilka har krävt respons från regimen. Publiken, audience, utgörs av England och koalitionen länder men hela omvärlden är publik i en situation som denna. Ibrahim väljer att gå ut till brittisk press och där vända sig direkt mot den brittiska regeringen, för att genom att tala om sitt förhållande med England vädja till dem att få omvärlden att dra sig ur Libyen. Constraints utgörs av omvärldens negativa syn på regimen och Ibrahims vilja att ändra bilden till något positivt för Libyen.

Ibrahim har som informationsminister rollen att visa för omvärlden att landet är en enad nation i denna krissituation där det enda hotet som finns i nuläget är omvärldens ingripande och milisens ockuperande av Libyska städer. Han visar en bild av Libyen som ett oskyldigt land ockuperade av milis och utländska militära trupper som dödar alla civila. I sina argument väver Ibrahim

snyggt in propaganda där han använder sig av konstens alla regler för att framhäva Libyens regim och svartmåla resten.

7. Litteraturförteckning

Tryckta källor:

- Bitzer, Lloyd F (1997): *Den retoriske situation*. Rhetorica Scandinavica, No 3
- Cull, Nicholas J. & Culbert, David & Welch, David (2003): *Propaganda and mass persuasion: a historical encyclopedia, 1500 to the present* ABC- CLIO, Santa Barbara, USA
- Hast, Lennart (2008): *Är det propaganda?* Retorikmagasinet, No 37
- Hellspong, Lennart (2004): *Konsten att tala: Handbok i praktisk retorik*. Polen: Studentlitteratur.
- Jörgensen, Charlotte & Onsberg, Merete (2008): *Praktisk argumentation: Handbok i retorisk argumentation*. Danmark: Centraltrykkeriet:
- Karlberg, Maria & Mral, Brigitte (1998): *Heder och påverkan: Att analysera modern retorik*. Stockholm: Natur och Kultur
- Mral, Brigitte (2004): *We're a peaceful nation: War rhetoric after September 11*. Krisberedskapsmyndigheten (KBM) No 2004:5
- Mral, Brigitte (2008): *Tsunamikrisen som epideiktisk situation*. Rhetorica Scandinavica, No 46
- Möjjer, Kjell (1994): *Propaganda: Språk & påverkan*. Solna : Ekelunds förlag AB,
- Pontoppidan, Christina (2008): *Det är ingen konst att ljuga*. Retorikmagasinet, No 38
- Sigrell, Anders (2008): *Temaintroduktion*. Rhetorica Scandinavica, No 46

Internetkällor:

- <http://www.dn.se/nyheter/varlden/detta-har-hant-striderna-i-libyen> -

Dagens Nyheter, 3 maj 2011

- http://www.svd.se/nyheter/utrikes/klassiskt.propagandakrig-i-libyen_6030921.svd -
Svenska Dagbladet, 9 maj 2011.
- <http://www.bbc.co.uk/news/magazine-12918246>
British Broadcasting Corporation, 23 maj 2011
- http://www.retorikforlaget.se/rm/pdf/RM14_Propaganda.pdf
9 maj, 2011
- Intervju med Moussa Ibrahim.
<http://news.sky.com/skynews/Home/video/Video-Full-Interview-With-Moussa-Ibrahim/Video/201103415957856>

Bilaga 1

Moussa Ibrahim –

Many civilians were killed last night; we are still waiting for the official figures. Because many of the targets last night were civilians and KSI militaries like ports and harbors used by fishermen, civilian employees, with the army as well, west and east of Tripoli. So, basically what is happening now with the British government, is killing more civilians to protect the civilians, and this for us is very bizarre. We have asked time and again for the British government and the international community to come on ground and observe of that we are not killing anyone, send fact finding missions that will cost very little money and very little effort. Instead they are sending us rockets and bombs without investigating anything on the ground. No court of law, no judge, anywhere in the world would accept this. Why is it, that instead of checking facts they are rocketing us every night? Your spokesman for the minister of defense is saying that we killed many people in Az Zawiyah, how does he know that, where is the proof?

Lisa Holland-

Okay, first of all in terms of Az Zawiyah, we saw with our own eyes, Sky News team, on the ground, unarmed civilians being killed, we saw children injured in the hospital. So there is the evidence for that. So, Moussa, you give us the evidence where the civilians have been killed as a result of the airstrike.

Moussa Ibrahim-

Basically we need, this is armed militia, fighting against the government. We are saying that these civilians were killed by the armed militias. Why do you believe the armed militias when they are saying that we are killing the civilians, we need judges.

Lisa Holland-

Children are not armed militias, we are referring to children in Az Zawiyah, children are not armed militias.

Moussa Ibrahim–

Lisa, what I am saying is that these civilians were killed by armed militias and not by us. Cause these armed militias are fighting street to street, house to house mosque to mosque. The reason that civilians were killed is that armed militias is occupied the center of Az Zawiyah with tanks and anti aircraft machinery and rifles. So the once criminals are the armed militias, who occupied our cities.

Lisa Holland -

As far as Az Zawiyah, we saw with our cameras a crowd of civilians running who were not armed militias. But let's for one moment put Az Zawiyah aside; let's talk about the airstrikes last night. Where is your evidence that civilians have been killed as a result of these bombing missions by this coalition of countries that are launching this military intervention?

Moussa Ibrahim –

We have a list that we are going to give you later of the victims of the first night. People are really worried about revealing the names of the kids and daughters and they have the right to their privacy, but we have convinced many people. We have their full names and you can contact them but..

Lisa Holland –

How many people are we talking about? Just to be clear, what's the scale of this?

Moussa Ibrahim –

The first night 48 people, civilians, were killed. The second and third night, we don't have the official figures yet, once we have them we will give them to you. Lisa, our logic is very powerful. Who can you say anything, how can you judge us without observers on the ground? You are accusing us of committing crimes against humanities, and as a result you are bombarding us. Where is the proof, the evidence for the, upon you, upon us, come to the ground. I, as a government spokesperson, and you are aware of that, for three weeks now, I have been asking for fact finding mission that will cost a few thousand dollars, instead of every rocket that fall upon us cost one million dollars. The first night, the cost was a quarter if a billion dollars. Why don't you spend money on fact finding missions and observers who will approve who

killed who, and who is killing the civilians. We are saying, we cannot kill our children, our sons of Libya, because the Libyan army is composed of Libyan children, Libyan tribes. How can Libyan tribes kill Libyan tribes? We can't do that, even if we want to. So come to the ground, this is a call. Lisa, allow me to say this to the British government and the good British people. I lived in London for 15 years. I know every street of London. I know how decent the British people are. Come to Libya, engineers, activists, intellectuals, politicians, opposition, government. Come to the ground here, don't come to us in the cover of the night and attack our civilians. Come to the ground, check the facts, meet the people and then decide.

Lisa Holland—

The problem is Dr. Moussa, that sounds very rational and reasonable, but Col. Gaddafi just a few nights ago, on the night that UN voted on the resolution, was saying that there would be no mercy, no compassion. That's the line that was picked up by President Obama in the United States. Do you not understand why the international community feels that it needs to get involved?

Moussa Ibrahim —

Lisa, you are a professional journalist. You know what SoundBits do to the truth.

Lisa Holland —

Are you disputing that Col. Gaddafi said that there would be no mercy for the people in Benghazi?

Moussa Ibrahim —

No, no, no, he didn't say that, he said that those who held up arms and are part of Al- Qaida will have no mercy. He said our kids, our children, our people, Benghazi..

Lisa Holland—

He said they would go house to house, that would be a terrifying experience I you lived in Banghazi.

Moussa Ibrahim —

He said that the Libyan people. You see how you..He said the Libyan people, the tribes, should go house to house to clean the country of these people. He did not say I will go house to house or that I will go. He said that all Libyan people, go house to house clean your cities, but hear what SoundBits do to the truth. Col. Gaddafi said once and again that we need dialogue; no one picked up on this. He said we need tribal intervention; no one picked up on this. He said we need fact finding missions; no one picked up on this. The SoundBits of him saying we need to clean our cities, and they make it a statement of terror and threat. Well, the terror and threat is coming in the night, in the sky, on top of the heads of Libyan children and families. Why is it so easy for the British government and your spokespersons to send rockets on us, and very difficult to send politicians and observers and judges. What we are asking for is very reasonable in every court of law. You can't accuse us of crimes, condemn us, sentence us, and punish us, without investigating us. This is wrong in any court of law. We did not say no to people coming to Libya so what is our mistake? Show me our mistake, tell me.

Lisa Holland-

Dr. Moussa, just briefly Col. Gaddafi has been very conspicuous in his absence over recent days. There has been no grand stand speech like we have been used to over recent weeks. Where is he and does he believe that he is a personal target?

Moussa Ibrahim-

The fact that many people, many governments choose to ignore is that Colonel is loved by millions. He is protected by millions, by tribes everywhere in Libya.

Lisa Holland-

The question is whether or not he is loved, the question is where is he and does he thinks he is a personal target?

Moussa Ibrahim-

We believe Libya is a target and the leader is a historical figure, he is the figure of Libya, and he needs to be targeted in order for Libya to be robbed of its oil, to be robbed of its wealth, and for Libya to be destroyed. He is the guarantee for now for Libya to remain one strong and united.

Lisa Holland –

Where is he? Why haven't we seen him?

Moussa Ibrahim–

No, he is here. He is here. He is leading the fight, he talks to us, we know where he is, he gives a speech almost every day to us from the Libyan TV. But as I said, the main point is that in this fight, Libyans are united and you will see this in the coming few days. Many governments are relying on Libyans are rebelling against the government and the leader. This has not happened. It will not happen. What people need to know is that we want to change Libya, we want to improve our political system. But we cannot do it the Iraqi way, because it didn't work in Iraq. Through the Somali way, it didn't work in Somalia. Afghan way, didn't work Afghan way. We want to do it peacefully, gradually, change step by step. In Europe, you took hundreds of years to change. Why should we change overnight? We need to do it under the leadership of Gaddafi, because he is the guarantee not to have a civil war and kill any people.